

Verliefd op God en alles wat van Hem is

✍ Erika van Nes
📷 K. Sikkema / J. Whitt / iStock

‘I have a dream’, klonken eens die bekende woorden van Martin Luther King. De oren van honderdduizenden mensen vingen die woorden op, en er ontstond beweging, verlangen, hoop, vurigheid en passie. Mensen werden geraakt in hun wezen, werden aangesproken op een sluimerend verlangen binnenin hun hart. ‘I have a dream.’

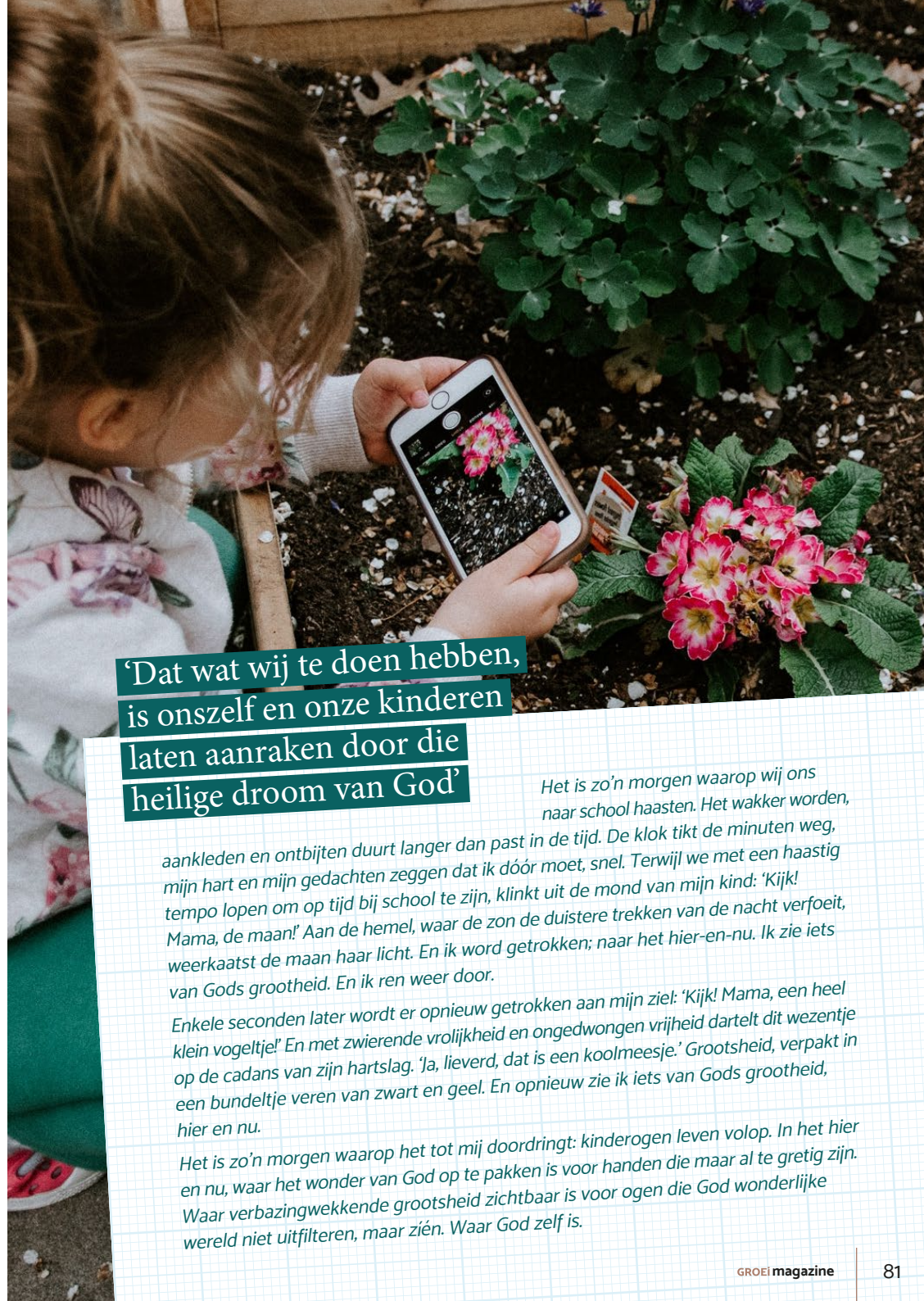
Het was als een echo van woorden die vele duizenden jaren eerder klonken. Woorden die uiting gaven aan de droom van God: ‘Laat er licht zijn’ (Genesis 1:3), ‘Laat er een gewelf zijn in het midden van het water’ (vers 6), ‘Laat de aarde groen doen opkomen’ (vers 11), ‘Laat het water wemelen van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf’ (vers 20), ‘Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen’ (vers 24), ‘Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis’ (vers 26). En het werd werkelijkheid, een droom kwam uit: de aarde stond in volle glorie, vol licht en leven, en vol van de Geest.

Verwondering wekken

Vandaag de dag, anno 2019, leven wij met onze kinderen op deze aarde. Wat is er veel dat wij hen kunnen vertellen. We kunnen vertellen over Gods mooie bedoeling met de aarde. We kunnen vertellen over hoe de aarde vervloekt werd, en mensen vanaf dan moeten zwoegen op aarde. We kunnen vertellen over de overweldigende schoonheid die nog steeds overal om ons heen te vinden is; en we kunnen vertellen over de immense gebrokenheid die de schepping ons toont. Dat is allemaal goed om te doen. En toch...

Toch bekruipt me het gevoel dat we iets over het hoofd zien wanneer we niet beginnen en ons laten leiden door die droom van God over een aarde vol licht en leven.

Martin Luther King wist mensen in beweging te krijgen omdat hun ziel aangeraakt werd door een droom, door een >

‘Dat wat wij te doen hebben, is onszelf en onze kinderen laten aanraken door die heilige droom van God’

Het is zo'n morgen waarop wij ons naar school haasten. Het wakker worden,

aankleden en ontbijten duurt langer dan past in de tijd. De klok tikt de minuten weg, mijn hart en mijn gedachten zeggen dat ik dóór moet, snel. Terwijl we met een haastig tempo lopen om op tijd bij school te zijn, klinkt uit de mond van mijn kind: ‘Kijk! Mama, de maan!’ Aan de hemel, waar de zon de duistere trekken van de nacht verfoeit, weerkaatst de maan haar licht. En ik word getrokken; naar het hier-en-nu. Ik zie iets van Gods grootheid. En ik ren weer door.

Enkele seconden later wordt er opnieuw getrokken aan mijn ziel: ‘Kijk! Mama, een heel klein vogeltje!’ En met zwierende vrolijkheid en ongedwongen vrijheid dartelt dit wezentje op de cadans van zijn hartslag. ‘Ja, lieverd, dat is een koolmeesje.’ Grootseheid, verpakt in een bundeltje veren van zwart en geel. En opnieuw zie ik iets van Gods grootheid, hier en nu.

Het is zo'n morgen waarop het tot mij doordringt: kinderoogen leven volop. In het hier en nu, waar het wonder van God op te pakken is voor handen die maar al te gretig zijn. Waar verbazingwekkende grootseheid zichtbaar is voor ogen die God wonderlijke wereld niet uitfilteren, maar zién. Waar God zelf is.

passie, door liefde. Wanneer wij spreken over Gods schepping, voldoet het niet wanneer wij praten over feitelijkheden. Dat wat wij te doen hebben, is onszelf en onze kinderen laten aanraken door die heilige droom van God; door zijn vuur, passie, en verlangen naar een mooie wereld waarop het paradijselijk leven is. Dat wat wij te doen hebben, is verwondering wekken en laten ontstaan. Verwondering voor Gods grootsheid om ons heen, en verwondering voor de Schepper van dit alles.

De schepping en kinderen

Verwondering wekken; wat een mooie taak is dat. Sterker nog: wat gaan onze kinderen ons hierin vaak voor. Kinderen leven in het hier en nu, ze zien wat er om hen heen is, willen het ontdekken, ermee spelen. Wanneer wij ons laten leiden door het tempo van onze kinderen, volgt verwondering haast vanzelf. Wat een geschenk!

De taak voor ons als (groot)ouders of opvoeders is om te duiden wat onze kinderen zien en meemaken. We mogen hen vertellen dat het God is, die al deze schoonheid liet ontstaan. We mogen

hen keer op keer wijzen van het geschapene, naar de Schepper.

Hoe je dit kunt doen? Jonge kinderen leven volop met hun zintuigen. Deze zintuiglijke ervaring speelt een grote rol in het leren kennen en begrijpen van de wereld. Kinderen leren door iets te horen, ze leren meer door ook iets te zien, maar ze leren het meest wanneer ze zelf ontdekken. Juist in de leeftijdsfase waarin de zintuiglijke ervaring een grote rol speelt, is het prachtig om deze ervaringen te verbinden aan geloof in God. Om steeds weer de verbinding te leggen tussen dat wat kinderen zien en ontdekken, en Degene die hier de bron van is. Met als doel dat kinderen geraakt worden in hun ziel; dat ze verliefd worden op de schepping, en verliefd worden op de Schepper.

'Kinderogen leven volop'

Concreet

Verwondering en liefde voor de schepping wekken, doe je door kinderen te laten ervaren hoe bijzonder en divers de schepping is en daarin de verbinding te leggen naar God. Een aantal concrete tips om dit in praktijk te brengen:

- › Loop een blotevoetenpad, en laat je kind iets noemen wat hem opvalt bij elk van zijn zintuigen: wat hoor/zie/proef/voel/ruik je van Gods grootheid om je heen?
- › Laat kinderen in de natuur iets zoeken in elke kleur van de regenboog, en verwonder je over de diversiteit van de schepping.

- › Maak een wandelspeurtocht. Plak boven elk vakje van een eierdoos (een plaatje van) iets uit de natuur. Laat de kinderen vervolgens speuren tot ze in elk vakje het gewenste item kunnen verzamelen.
- › Geef kinderen een emmertje of bakje; laat ze hierin allerlei natuurschatten verzamelen. Laat ze de materialen vervolgens thuis verwerken in een natuurschilderij ter ere van de Schepper.
- › Ga zwerfvuil rapen en doe de Zwerfje bingokaart (te vinden via internet; aanrader!). Hierop kun je verschillende soorten afval afstrepen, wanneer je die hebt opgeraapt. Bespreek intussen dat wij mogen zorgen voor Gods mooie wereld.

Er zijn veel christelijke kinderliedjes die gaan over de schepping. Het is waardevol om die samen te beluisteren of te zingen. De Bijbel zelf staat vol met prachtige teksten waarin Gods grootheid in de schepping bezongen wordt. Daarnaast breng ik graag twee boeken onder de aandacht, die enorm veel inspiratie bieden rondom verwondering voor de schepping:

- › *Mussen, mieren en mosterdzaadjes. 30 dagen op avontuur in de schepping* (door Johanna Looijen-de Rijke).
- › *Struinen door de schepping. Een Bijbels natuurboek* (door Hanna Holwerda).

Liefde is een risico

Ja, ik probeer op veel vlakken mijn kinderen op te voeden met oog voor duurzaamheid, eerlijkheid, en gerechtigheid. Daarbij laat ik hen, al naar gelang hun leeftijd, kennis maken met de verschrikkingen die plaatsvinden op onze planeet. Ik wil hen aanmoedigen om bewuste keuzes te maken én ik ga hen daarin voor. Maar meer nog, wil ik in mijn kinderen een liefde aanwakkeren: een diepe verwondering voor de schepping, en een onstuimige liefde voor de Schepper.

Ja, dat is een risico. Want liefde gaat niet altijd goed; liefde maakt fouten; liefde is niet zwart-wit. Maar het is ook alleen liefde die bereid is tot langdurige offers. Alleen liefde houdt het vol om te blijven zoeken naar recht, naar eerlijkheid, naar zuiverheid. Liefde – het risico meer dan waard! ■

Erika van Nes-Visscher (1986) woont in Dordrecht. Zij is theoloog en werkzaam als schrijver, spreker en trainer (🌐 www.zoekenaarhetgoede.nl). Geloofsopvoeding is een belangrijk thema in haar werk. Onder andere in haar beide boeken (*Mosterdzaadjes. Een inspiratieboek voor geloofsopvoeding bij jonge kinderen* en *I van Immanuel. Een advent-abc*) en middels een grote Facebookgroep (📘 facebook.com/Mosterdzaadjes).